

Mitropolitul Pisidiei Sotirios - "În pace, Domnului sa ne rugam" - Ectenia păcii sau Ectenia Mare

După doxologia: „Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh”, cu care începe Dumnezeiasca Liturghie, Diaconul (dacă nu există Preot) se adresează congregației cu o serie de scurte rugăciuni îndemnându-i. a se ruga. „Noi - după cum spune apostolul Pavel - nu știm sa ne rugam cum trebuie ” (Romani 8:26). De aceea vine Biserica la noi și ne învață calea rugăciunii. Ea ne învață să nu folosim multe cuvinte, precum neamurile, care „cred că in multa lor vorbarie vor fi ascultate” și pe care Domnul le-a condamnat (vezi Matei 6:7); nici sa repetam mecanic cuvintele in asa fel, incat sa nu fim atenti la sensul lor. Diaconul Bisericii ne îndeamnă pe calea rugăciunii și îi revine sarcina de a coordona lin săvârșirea Sfintei Liturghii „în pace”, cu binecuvântarea Episcopului sau a Preotului. “În pace, Domnului sa ne rugam. ” Calea care ne conduce la Sfânta Liturghie este pacea sufletului. Fără pace nu putem funcționa corect. Atâta timp cât inima este liniștită, mintea înțelege sensul duhovnicesc al Sfintei Liturghii. De aceea Apostolul Pavel, atunci când le scrie filipenilor, le urează pacea lui Dumnezeu, care este de neconceput pentru mintea omenească, dar le protejeaza inimile și gândurile, astfel încât să poată fi aproape de Hristos (vezi Filipieni 4, 7). Cum poate fiecare dintre

noi să dobândească pacea pe care a adus-o Hristos? Urmându-i pe Părinții noștri duhovnicești, care ne sfatuiesc să ne pocaim. Acest lucru se datorează faptului că pocainta este întoarcerea omului la Hristos, care este pacea sufletului. Hristos Însuși, când ne apropiem de El cu pocainta, ne trimite în acel loc unde domnește pacea Sa: "Mergi în pace" (Luca 7:50). El ne trimite în biserică sfântă, palatul păcii lui Dumnezeu, să ne închinăm Lui "în pace".

La îndemnul Diaconului "În pace, Domnului să ne rugăm", precum și la celelalte îndemnuri care urmează, oamenii care se roagă răspund cu trei cuvinte foarte importante: "Doamne, miluiește-ne". Astfel, oamenii care se roagă declară că aceasta este ceea ce doresc și că aceasta este ceea ce cer de la Dumnezeu, precum și cererea de la ceilalți credincioși.

Cele două rugăciuni care urmează în "Ectenia păcii sau "Marea Ectenie", așa cum se mai numește, se referă și la pace. Ea ne conduce la "Ectenia Mică", "Ectenia de implorare ferventă" și "Litania desavirsirii", pe care o vom cerceta mai târziu. Ectenia la îndemână se numește "Ectenia păcii" datorită faptului că în primele trei rugăciuni îi cerem lui Dumnezeu pace.

A doua cerere este următoarea: "Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm. - Ce este această "Pace de sus"? Cuvintele "de sus" sunt folosite în Biblie pentru a desemna ceea ce vine de la Tatăl luminilor, sursa vieții, a bucuriei, a păcii și a tuturor lucrurilor bune. Și orice vine de sus, tocmai datorită originii sale, este absolut perfect, complet, neschimbat și vesnic. Cu alte cuvinte, tocmai această pace divină de sus este cea pe care Îngerii au propovăduit-o păstorilor în acea Noapte Sfântă de Crăciun: "pe pământ pace, bunăvoința față de oameni".

De aceea, "pacea de sus" este darul ceresc perfect și complet pe care Tatăl îl trimite celor care-L cred și îl iubesc, dându-i omului bucurie vesnică, liniște sufletească și pace în inimă, pe care nimic nu le poate tulbura. Cerem acest dar prețios și suprem în prima parte a celei de-a doua cereri, iar apoi ne alipim de rugămintea noastră: "pentru mântuirea sufletelor noastre".

Știm că Hristos ne-a învățat să cerem mai întâi "Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui" (Matei 6:33) în rugăciunea noastră. Împărăția lui Dumnezeu este refugiul și mântuirea sufletelor noastre. Într-adevăr, ce este mai prețios pentru noi, oamenii decât sufletele noastre? Domnul spune: "Căci ce-i folosește omului să castige lumea întreaga, dacă-și pierde sufletul?" (Marcu 8:36). Căci știm că "cerurile vor pieri cu vuit mare, stihiiile arzând, se vor desface, și pământul și lucrurile pe el se vor mistui" (II Petru 3:10) tocmai pentru a fi interesați de mântuirea sufletelor noastre. De aceea, Biserica acordă o asemenea importanță seriei de rugăciuni în care cerem mântuirea sufletelor noastre. De asemenea, în multe alte rugăciuni ale Bisericii această cerere este inclusă. Așa toată lumea

Înțelege cu ușurință, ca nu este suficient să facem rugăciunea pentru mântuirea sufletelor noastre,dar, pentru a face tot ce putem, cu îndrumarea spirituală a duhovnicului nostru . Cerem sănătate și protecție a trupului nostru de diverse boli, mai ales în vremuri de epidemii, cu mult efort! De îndată ce realizăm ceva suspect în corpul nostru, ne vom grăbi la medic, pentru a preveni boala înainte de a se răspândi. Arătăm același interes față de sănătatea sufletului nostru nemuritor? Cât de mult efort depunem in menținerea corpului nostru in fiecare zi! Facem ceva în fiecare zi pentru hrana și întărirea sufletelor noastre?

Dragii mei frați și dragile mele surori, dacă ne amintim că Domnul nostru Iisus Hristos a fost bătut, scuipat și palmuit și a primit cuiele de pe Cruce pentru salvarea sufletelor noastre,atunci sunt sigur că toate acestea ne vor motiva să fim mai sarguinciosi pe măsură ce ne rugăm și ne străduim pentru mântuirea sufletelor noastre. Amin.